

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 > — >
Negyedévre . . . 2 > 50 >
Egy hóra . . . — > 85 >
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
fólszólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Ária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az új házelnök.

Pécs, 1899. március 3.

Nincsen szebb méltóság alkotmányos államban, mint a parlament elnöki állása, a melyre tisztán a nép képviselői emelnek bizalmukkal egyet maguk közül maguk fölé, hogy benne testesüljön meg a parlament egész tekintélye, amely előtt meghajol annak minden egyes tagja bármely párthoz tartozzék is.

A házelnöki méltóságnak ez a rendeltetése egyenesen megköveteli, hogy az arra kiszemelt képviselő egyéni súlyánál, képzettsége és képességei kimagasló voltánál fogva a személyi tekintélynek oly nagy tökéjét vigye magával az elnöki székbe, hogy ő maga ne legyen kénytelen állásának tekintélyéből élésködni, hanem egyéni kiválóságával is gyarapítsa az elnöki szék tekintélyét.

A másik elengedhetetlen kellék a legszigorubb pártatlanság, a mihez az önfegyelmezésnek nem csekély mértéke szükséges, mert az elnöknek teljesen el kell nyomnia magában a pártembert, ami annál nehezebb, mert hisz ő is mint pártember kapott népképviselői mandátumot, sőt a mi gyakorlatunk szerint az elnöki méltóságot is egy párt bizalmából szokta elnyerni.

Hogy az elnök hivatását méltóképen betölthesse, nemcsak az szükséges, hogy pártatlanságot fogadjon, de kell, hogy a

parlament minden pártja át is legyen hatva attól a meggyőződéstől, miszerint az elnök képes is fölülemelkedni a pártokon s a tanácskozások rendjét szigorú igazságossággal biztosítani. Azért óvakodnia kell a döntő többségnek oly egyént ültetni az elnöki székbe, aki működésével exponált pártembernek mutatta magát s így az ellenpártnál természetesen idegenkedéssel és bizalmatlansággal fogadtatik.

Épen azért, mert az elnök az ő magas állásában nem egy pártnak képviselője, kell a többségnek oly elnököt keresnie, akiben lehetőleg az egész parlament bizalma összpontosuljon s ha van parlamenti kérdés, a melyben el kell tekinteni a többségi akarat merev keresztülröszakolásától, úgy első sorban az elnökség kérdése az, mert a többség nem harcost küld az elnöki székbe, hanem bírót ültet bele, kinek hivatása közte s az ellenzék közt igazságot szolgáltatni.

Ha mindezeket a szempontokat mérlegeljük, úgy a képviselőházban tegnap történt elnökválasztást minden tekintetben a lehető leghszerencsétlenebbnek kell tekintenünk.

Perczel Dezsőt sem képességei, sem képzettsége nem emelték a szabadelvű pártban az egyéni tekintélynek arra a fokára, a melynek súlya meghajlásra készítené magát a többséget is. Egy Csáky Albin, Andrassy Gyula, Láng Lajos, Em-

mer Kornél, Chorin Ferenc, Berzeviczy Albert, Radó Kálmán, hogy a mindannyinál kiválóbb Szilágyi Dezsőt ne is említsük, a képzettség és tehetség szülte egyéni tekintélynek akkora mértékével rendelkeznek, hogy mellettük Perczel Dezső közpszerű tehetsége és szolgabirói képzettsége szóba se jöhet.

S mikor a rendelkezésre álló nagy tehetségek az ebből kisugárzó nagy tekintélyük mellett is hátrálni kényszerülnek egy Perczel Dezső előtt, ennek okát mindenki egyéb mellétekintetekben keresi, s már ez a jelenség is az elnöki tekintély rovására esik.

Nem a képesség, nem is a pártatlanságot biztosító rátermettség volt a szülőoka Perczel jelölésének, hanem ennek épen az ellenkezője. Bánffy báró Szilágyi visszavonulása után az elnöki széket a harcias kormánypart olyan exoziturájává akarta átalakítani, a honnét a küzdő ellenzék erőszakkal is lenyűgözhesse. Nem bírót keresett hát oda, hanem merész, elszánt harcost, aki kész elgázolni a küzdő ellenzékét akkor is, mikor harcát egészen törvényes formában folytatja.

Ezzel az intencióval született meg Perczel Dezső elnökjelöltsége, mert úgy az ő parlamenti szereplése, mint a közgazgatás terén tanusított belügyminiszteri működése egyképen biztosítékot nyújtott arra nézve, hogy a kormánypart iránt el-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Fanny.

Az én szegény Gyuzsi barátom . . . De hiszen nincs többé. A temetőben egygyel több a sir, — a mi szívünkben, abban a néhány szívben, a mely szerette, egy sebbel több. Jobb is így. Oly szerencsétlen volt, úgy tudott szeretni, — nem illett ebbe a világba.

Képzelnék önök egy magas, sápadt fiatal embert, a kinek arcán nincs semmi különös. Vonásai majdnem merevek, mint a pénzre vert arcoké, homloka magas, dús szemöldökei alatt erős orr, ez alatt arányos száj. Az egészen valami sajátos, elmosódó hangulata a nyugalomnak, a hidegségnek. Csakis szeme villog lázasan, mintha e mozgó státuában minden élet oda költözött volna.

Valóban ilyen volt a lelke is. Egy ellentét, tűz és jég örökké. Más azok előtt, akik nem ismerték, más, egészen más azok előtt, akiket szeretett. S itt is minő furcsaság, egészen megfordítva, mint az emberek szokták. A sokaság előtt úgy viselte magát, mint valami léha ficsur. Jóformán nem volt egy komoly szava, egy érett ötlete; ma egyik hölgynek udvarolt, holnap a másiknak s nem volt aki valóságos Don Juánnak ne hitte volna. Mikor aztán meghitt baráti körben ült, egy-

szerre komoly lett, valóságos filozófus szellem, ki az élet nagy problémáival foglalkozik, a ki sokat szenvedett, de tudta mérlegelni tapasztalatait, szigorúan bírálja a jelenségeket és komoly célokat lát maga előtt. Félórával előbb még valami bálban mókázott, mikor hazatért lakására, akkor mintha kicserélték volna. Leült íróasztalához, kebléből elővont egy régi, száraz rózsát és megcsókolta. Aztán elkezdett dolgozni, nehéz, száraz munkán és irt, irt, a mig csak a toll ki nem hullott kezéből, hogy másnap újra kezdje a komédiát, melynek kullisszái mögé oly kevesen láttak.

Most már nincs többé. Most már megismerhetik önök a mi a szinfalak mögött folyt le, a tragédiát — emlékiratából.

* * *

Három év előtt történt. De úgy emlékszem rá, mintha ma éltem volna át. Hiszen oly keveset voltam boldog s akkor az voltam. Mintha most is érzésem arcomon a napsugarat, mely akkor bőven áradt alá. Minden oly üdének, oly szépnek látszott.

A város utcáin jártam föl s alá, magam se tudtam merre. Gyászoltam — és elmélkedtem.

Egyszerre megnyílik valami kapu előttem, lassan, félig.

Fölrezzentem. Egy leány állt ott, szép, rózsaaureu, szőke fürtű gyermek, mint egy angyal. Éreztem, hogy fut a vér a szívemre, aztán a fejembe. Ő ott állt mozdulatlanul a

félig nyitott ajtónál. Kezében egy rózsza, ezt odaszoritotta lihegő kebléhez és sötét, nagy szemével oly fájdalmasan és annyi szeretettel nézett rám. Oly szép volt, oly végtelenül szép s oly szenvedő.

Némán vettem át tőle a virágot, hogy el ne váljak tőle soha és ne feledjem el őt soha.

Oh higyjétek el, nemcsak a fantasztáknak vannak jelenéseik, melyek örültté teszik a lelket és nem törlik ki belőle többé. Vajjon el tudjátok-e feledni az a pillanatot, midőn először láttátok, a kit oly örülten tudtok szeretni, mint én őt? S vajjon az a nő, kiért ti rajongtok, volt-e valaha olyan, mint ő az ő egyszerű, piros kartonruhájában?!

A boldogság mámorában jutottam haza. Éreztem, hogy újjá születtem. A nap, a levegő, a házak, a fák, az emberek egészen másoknak látszottak előttem: kis lakásom soha sem volt ilyen kellemes, és oly édes hangulatba merültem benne, mint a madár, melyre kis fészkeben párja vár.

Hogy mindennek úgy meg kellett változnia!

Egy évbe került, mig Fannyéknál meg birtam ismerkedni. Jómódu zsidó család sarja volt és árva, ki egy komor atya oldalánál nőtt fel. Ez az ember soha sem nézett föl, sötét tekintettel járt mindenütt, mint egy Sylok, s én — keresztény voltam. Ő mért nem születtem Lorenzónak, ki e szörnyete-

néző s az ellenzék iránt kegyetlen lesz.

Természetes, hogy ily embernek ezzel az intencióval való jelölésébe az ellenzék bele nem nyugodhatott, mert ez ellenkezett annak az állásnak parlamenti természetével s azért meg is akadályozta az elnök-választást.

A nagy küzdelem teljes vereségével végződött annak az irányzatnak, a melynek diadalra juttatása volt célja Perczel jelölésének s így csak természetes folyománya lett volna a harcias irány bukásának a harcias szellemű elnökjelölés elejtése is. Hogy ez nem következett be, azt nagy hibának tartjuk a kormánypárt részéről, a melybe beledisputáltak, hogy ennek a jelölésnek az elejtése a párt megalázása lenne.

Szell Kálmánnak, akinek sikerült mintegy varázsütésre lecsendesíteni a parlamenti vihar hullámain, nem került volna nagy fáradságába fölszabadítani a szabadelvű-pártot a Bánffy-Tisza szövetség ígérete alól az elnökjelölés kérdésében is s ha ezt nem tette, hanem ismét a visszavonás kovását helyezte el a parlamentben Perczel jelöltségének föntartásával, ezt nem tehetné más okból, mint hogy kabinetjét meg akarta szabadítani Perczel úr becses személyétől.

Elismerjük, hogy ebben a tekintetben kényes volt az új kormányelnök helyzete, de azért mégsem helyeselhető, hogy épen a házelnöki méltóság lett kiszemelve a bukott rendszer egyik legpregnansabb személyesítőjének ártalmatlanná tételére. Megboszulja magát ez, ha másban nem, az elnöki állás tekintélyének lealázásában.

Rövid időn belül nincs kilátás nagy viharokra a parlamentben s így Perczel úrnak sem fog egyhamar alkalma nyílani a harcias pártember nyersségével lesújtani az ellenzékre, de kérdés, vajjon nem lesz-e hajlandó annak a harcias töredéknek, a melynek elnöki jelöltségét köszönheti, megenni azt a szolgálatot, hogy a legbékétebb parlamenti tárgyalások mellett is

get kijátszotta. De mi egyeneslelkűek akartunk lenni, mi a kigyók mestersége nélkül szövögettük a boldog jövő ábrándjait.

Én dolgozom, elkezdtem a küzdést, előkelő állást szerzek, ez hatni fog e kalmár lélekre és nem tagadja meg beleegyezését. Egy év — már csak háromnegyed év . . . s én dolgoztam sokat, sokat. A szerelem, a remény megkettőztette erőmet és nem éreztem fáradtságot.

Mit törődtem azzal a vén Sylokkal! Utáltam ezt az embert, kinek fanatikus lelke egyedül állott utjában boldogságomnak, — s mégis érzem, — nem, nem érzek semmit többé. Bánt az emlékezés. Mint szeretném elmondani fűnek-fának, elkiabálni felhőnek, viharoknak, mint egy Leár, mit szenvedtem, mit szenvedek . . .

Én beváltom szavam. Kitagadott minden a zsidó lány miatt, — mit tesz az? Tudjátok-e ti, mennyit ér nekem az a zsidó leány? Tépjétek le rólam a húst, marcangoljatok véres szájjatokkal, üzzetek ki a sivatagba, csak őt ne vegyétek el tőlem. Hisz én szerettem őt, — s tudjátok-e ti mit tesz nálam az a szó: »szeretni«! Ne feleljetek, a ti vigyorgó pófátok bánt engemet. Ne tudjátok meg semmit. Magamba zárom fájdalmamat, gyászomat, az átkot. Állítsatok engem oly léhának, oly üresléjűnek, oly önzőnek, a minők ti vagytok. És olyan hitványnak. Hiszen ők is ti közületek valók voltak, a kik

egy-egy intézkedéseivel szándékosan idézzen föl viharokat s elszabadítsa láncairól a szunnyadó szenvedélyeket.

Az a Tisza-klikk, amely a dolgok változott rendjébe belenyugodni nem tud, amely még most is özönével árasztja el piszkos névtelen pamfletjeivel az országot, a pártban és a parlamentben nyíltan fitogtatja duzzogását, meg fogja kísérelni a házelnöki székbe ültetett kreaturáját is aktív szolgálatába hajtani, azért jó lesz részen lenni minden oldalról.

Adja Isten, hogy aggodalmunk alaptalannak bizonyuljon, de bizalmat az ellenzék a Bánffyk elnökjelöltjének nem előlegezhet.

H i r e k.

Pécs, 1899. március 3.

Az ipar remekei a mellényzsebben.

A modern műipar legnagyobb ambícióját olyan tárgyak készítésébe helyezi, amelyek nemcsak minden művelt család asztalán foglalhatnak helyet, de amelyek a legnagyobb könnyűséggel hordhatók a mellényzsebben is. A modern műipar e nemes becsvágyát részünkről nem dicsérhetjük kellőképpen. A századvég embere ezáltal abba a kellemes helyzetbe jut, hogy mindenét magával hordhatja, amire csak a magán- és közélet változatos mezején szüksége van. A klaszikus közmondás: omnia mea mecum porto, ismét megvalósulhat; azonban sokkal előnyösebb értelemben, mint hajdanában. Mert míg ez a mondás Cato korában legfőleg a lelki kincsekre vonatkozott, most azt jelenti, hogy a századvégi ember kisebb-nagyobb butorait és házi eszközeit kényelmesen magával hordhatja a zsebében . . .

Természetes, hogy a műipar legújabb ágát az angolok és a yankeek emelték eddigé a legnagyobb tökélyre. Ott találták föl a zsebben hordható biciklit is, ami igazán hézagpótló találmány a maga nemében. Vagy nem a kényelem non plus ultrája az, amikor az ember biciklin megy látogatába s oda érve, az előszobában felöltöje zsebében hagyta a biciklijét? Jelenleg a kapuban kellene azt

megölték bennem a lelket, a kik őt elmaradtok tőlem.

Ne hajlongjatok előttem. Én nem vagyok nagy ur, — csak a nevem az. Koldus vagyok. Minek nekem a pompa, a fény, mikor hiába tettem vagyonomat lábaimhoz s ő — eltaszított magától.

Oh az a nap! Kivitték a temetőbe az édesanyja sírjához. Hogy beszélt ott a tájtéző száju Sylok. És a holt nem támadt fel és nem vágta arcába e vadállatnak hazugságait. Nem mondta meg neki, hogy a megholt anyák nem átkozzák meg gyermekeiket. Hogy csak egy igazi ur van a világon, a szív. Nem szólt semmit.

Hiába könyörögtem a kezeért. Hiába mondtam neki: Itt vagyok, kitagadva; de fényben, tekintélyben; éretted egyedül éretted. Hiszen megesküdtél, százszor, ezerszer, életed üdvére, mindenre a mi szent előtted, a mi drága. Jer.

Elfordult tőlem . . .

Régen volt már. És én most is szerettem. Ne mondjátok, hogy feledjek. Megpróbáltam. Élveztem, udvaroltam, szálltam virágról virágra: kerestem a feledést, kerestem új szívet, — s nem találtam. Az én lelkem csak egyszer tud szeretni, csak egyszer lesz boldog — oh! — oda alá, oda alá.

Ti félték a haláltól, nyomorultak! Én hívom őt. Mikor éjjel van és senki sincs ébren többé, felemelkedem ágyamban és ki-

hagynia, amely esetben semmi kétség, hogy egy tolvaj okvetlen tovakerékpározná rajta, mivel manapság már a társadalom egy rétegében sem ritkák a cyclewomanek . . .

Hanem a zseb-biciklit messze fölülmulja a

zseb-asztal,

amely a legzseniálisabb alkotása a jelenkor-nak. Első jellemző tulajdonsága, hogy zsebben nem hordható, mert hosszú, sétabot alakja van, amelyből egy rugó megnyomására, mint egy varázslatra, kerek asztal-tető ugrik elő, amelyen, azaz, hogy mellett az a bizonyos művelt család a legkényelmesebben foglalhat helyet. A zsebasztal kivált olyan vendéglőkben alkalmas, ahol állandóan nagy közönség van s nem lehet üres asztalhoz jutni. De a zsebasztalnak még az a praktikussága is meg van, hogy nyelében kés, villa, kanál, tányérok, szóval teljes evőeszköz van elhelyezve. A zsebasztal még muzsikál is és pedig a legdivatosabb nótákat, a Tarara-bumdiétől kezdve a jammóig. — Így rendkívül kellemes olyan vendéglőkben, ahol zeneestély van hirdelve, de a zene nem játszik.

Am még mindezzel nincs kimerítve a zseb-asztal minden jó tulajdonsága. Ő tudniillik a napos időben napernyőnek, esős időben esernyőnek is használható s napos és esős időben egyaránt a legcsinosabb sétabot. Mint esernyő ketten kényelmesen elférnek alatta s így ha zuhogó záporban egy bájos leánykának felajánljuk, a zseb-asztalt, még házasság vagy valami más, ennél kellemesebb kaland szerzésére is fölöttébb alkalmas.

Kiegészítő része neki a

zseb-szék,

amely igazán korszakot alkot a világtörténetben. Nincs többé fáradtság! A székét kiki magával hordja. A sétaterék hiénái, akik egy félórai pihenésért három és öt krajcárt szednek az elcsigázott emberiségtől, egyszerűen ki vannak játszva. Zsebszékünket felöltjük és ázsiai kényelemmel fikszirozzuk a korzó szépeit . . . A legfényesebb diadalait a zsebszék terén aratja. Alatta ugyanis kisdéd kályha van elhelyezve, a zseb-szék tehát tulajdonképpen zsebkályha is egyuttal. Olyanforma mint a Dózsa György széke, csak hogy nem olyan kellemetlenül izzó, hanem barátságosan meleg.

Nem utolsó a zseb-ipar termékei között.

a zseb-ágy,

a melynek szintén jellemző tulajdonsága, hogy zsebben nem hordható, de egy kisebb utibő-

terjesztem karjaimat: Jer, gyógyíts, gyógyíts meg, hiszen úgy fáj, úgy fáj. Ő odajön ágyamhoz lassan, lassan, rám néz merően és újra eltávozik.

»Irgalom! ne hagyj itt!«

Hiába, minden hiába. Szenvedni kell. De azért eljön ma is, holnap is, újra, meg újra . . .

Meddig jön el?

* * *

Ma újra itt volt nálam.

Azóta beteg vagyok és boldog. Nem kérttem hiába.

»Majd ha hullik a levél«, mondá és eltávozott.

»Majd ha hullik a levél«.

Hogy lesem a levélhullást. Az első sárga levelet. Mikor az leesik az ágról, akkor én is pihenni megyek — örökre, örökre.

»Isten veletek! én megbocsátok nektek.

* * *

Lehullott a lomb, elhallgatott a madárdal. Ő ott pihen a sirban.

Régen, nagyon régen történt mindez.

A kisvárosi bolt egyikében duzzadt képű, kövér zsidóasszony ül és strimflit köt s vastag hangijával ottan ráförmed a lábai előtt játszó kisgyerekekre.

Aztán néha-néha megáll kezében a tű, hátra hanyatlik székén s maga elé bámul.

Vajjon az a régi jutott eszébe! — vagy az ebédéről tündöklik?

Ex-lex.

röndben már könnyen elhelyezhető. A zseb-ágy valóságos áldás olyan emberek számára, akik nehezen tudnak aludni. Ugyanis egy piaci fonograf van benne elhelyezve, amely az álmatlanul hánytorgónak a budapesti Nemzeti színház legújabb eredeti ujdonságait olvassa föl; ettől még az is Rip van Winklévé változik, akin csupán husz csepp morfium segít...

Szerelmesek pedig valósággal gyönyörrel feketnek ez ágyban. A fonograiba egyszer kell belemondani a szeretett lány vagy ifju nevét és az ágy akkor lágy és poétikus hangsulyozással ismétli a szendergő fülebe, úgy, hogy az föl van mentve attól, hogy kedvese nevével maga susogja. Az ágy sugja helyette:

— Jankám! Örökre a tied vagyok!

S ha a körülmények változnak, a szerelmes új nevet mond a fonograiba s az ágy nem kevesebb érzéssel fuvolázza:

— Sárkám: tied a szívem örökre.

A zseb-ágy ébresztő készülékkel is el van látva. Könnyebben ébredőknek a talpát csiklandozza meg; a nehezen ébredőket egyszerűen úgy kidobja párnái közül, hogy azok betört bordákkal tápázkodnak föl a földről, pontosan abban az időben, a mikor föl kell kelniök.

Azonban most, hogy Amerikában az elnökválasztás folyik, leggyorsabban elterjedt a zsebpárnák egy lángeszű ötlete.

Ez pedig semmi egyéb, mint

a zseb-kortes,

a melynek segítségével a győzelem több, mint bizonyos. A zseb-kortes pedig nem egyéb, mint egy csinos chagrin bőrkötésű tárca, amely legalább is 50.000 forinttól duzzad...

Ugy tudjuk, hogy az amerikai zseb-ipar e szeniális találmányát nálunk is sikerrel alkalmazták a választáson.

Flott.

Napirend 1899. március hó 4-én.

Naptár: szombat. március 4. — Róm. kath.: Theofil. — Prot.: Kázmér. — Görög-kel. (febr. 20.) Timót. — Zsidó: Sab. Wajak. — Nap két óra 37 perckor; nyugszik 5 óra 46 perckor. — Hold két óra 12 perckor éjjel; nyugszik 9 óra 32 perckor délelőtt.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék várható.

Izr. nőegylet hangversenye a Nemzeti Kaszinóban.

Katonai föllépvizsgálat a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

Színház: „Gyurkovics leányok”, víg életkép Hercegh Ferencről.

— (Személyi hir.) Br. Fejérváry Imre dr. főispán a ma reggeli gyorsvonattal bizonytalan időre Budapestre utazott.

— (A baranyavármegyei gazdasági egyesület) f. évi március hó 20-án d. e. 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a megyei székház nagytermében az alábbi tárgysorozattal: 1. Az ujonnan átdolgozott alapszabályok elfogadása. 2. A múlt évi pénztári számadás helybenhagyása. 3. A folyó évre szóló munkaterv megállapítása. 4. Esetleges indítványok tárgyalása. 5. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.

— (Pályázat.) A m. kir. honvédfő-reáliskolában s a honvéd Ludovika-Akadémiában az 1899—1900-diki tanévre betöltendő alapítványi helyekre a hivatalos lap mai számában hirdet pályázatot a miniszter. Az alapítványi helyek között van Baranyamegyének 1 honvédfő-reáliskolai alapítványa, melyre első sorban megyei ifjak s baranyamegyei tisztviselők gyermekei pályázhatnak; továbbá Pécs városának 1 Ludovika-akadémiai alapítványa, melyre pécsi illetőségű ifjak pályázhatnak. A kérvények a megye, illetve a város közönségéhez nyújtandók be.

— (Himen.) Weisz Rózát, Weisz Simon kereskedő leányát Felső-Ireghen eljegyezte Grünwald Mátyás, szent-ágothai kereskedő.

— (Halálozás.) Sebessi Vilmosné szül. Jambresits Gabriella f. é. március hó 2-án délután 5 órakor, életének huszadik évében elhalt. Temetése március hó 4-én délután 4 órakor lesz a Kálvária-utca 12. szám alatti gyászszobából a budai külvárosi temetőben levő családi sírboltba. A gyászmise f. hó 6-án reggeli fél nyolc órakor lesz az Ágoston-téri plébánia-templomban.

— (Márciusi ünnepély.) A pécsi munkásság folyó hó 12-én, (vasárnap) a Scholzféle sörcsarnok helyiségeiben a Pécsi Munkásképző-Egylet dal- és műkedvelő-osztályának közreműködésével a magyar szabadságharc 51-dik évfordulója emlékére dal-, szavalat-, előadás- és tánccal egybekötött márciusi ünnepélyt rendez. Belépti-díj: előreváltva 30 kr., a pénztárnál 40 kr. Kezdeté pontban 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglősnél (sörház), Csapó István (volt Murányi) cukrászdájában, Petrovics Dezső fodrász-üzletében, az összes szakegyesületeknél és a pécsi munkásképző-egyletben. Kitűnő zenéről gondoskodva lesz. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Az ünnepély tartama alatt világposta közlekedik. Műsor: 1. Szózat. Énekli a Pécsi Munkásképző-Egylet dalkara. 2. Emlékbeszéd. Tartja Schmirá Károly. 3. Március 15. Költemény, szavalja Nagy József, 4. Népdal: Énekli a Pécsi Munkásképző-Egylet dalkara. 5. Szabadság ünnepére. Látványos szini költemény 3 képben 1. kép: Fényözön. Történetidő: 1848. március. 2. kép: Boru. Idő: 1859—60 körül. 3. kép: Béke. Idő: 1867, a koronázás előtti napokban. Előadják: Kássády Imre, Végh József, Loosz M. k. a., Nagy József, Szabó Ferenc, Kirsteier János. 6. Március—Május. Költemény, szavalja ifj. Decsi Toncsika. 7. Induló. Énekli a P. M. K. E. dalkara. 8. A gályarab. Költemény. 9. Alkalmi dramolett, 9 személy által előadva. Ennek végezetül görögtűzfény-világítás és a Marsailleise éneklése mellett a háttérben a szabadság génusza és Lassale lesznek láthatóvá.

— (Agyonvették a sziklák). Halálosvégű baleset történt ma reggel Papp Istvánnak a gyükési dűlőben levő kőbányájában. Krizmanics Márton kőbánya-munkás dinamittal egy nagy sziklatömböt akart felrobbantani s mikor a dinamit elsült és a szikla még sem robbant szét, odament alája és úgy nézte, hogy hát nem volt talán elég erős a löveg. A nagy sziklatömb abban a pillanatban óriási robajjal leszakadt és a nagy táblaalakú kővek Krizmanicsot eltemették. Munkástársai mikor a robbanás színhelyére rohantak s társukat sehol sem látták, mindjárt tudták, hogy azt a sziklatömbök agyonvették. Szaladtak be a városba a rendőrségre, honnan Ludvigh Lajos tisztiorvos és Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos mentek ki a helyszínére. A sziklákat mikor széthányták, ott feküdt vérben uszva egy összeroncsolt, minden emberi formáját elvesztett hustömeg, a borzasztó halált halt munkásnak izzó-porrá zuzott teste, melyet kézzel megfogni sem lehetett, hanem egy pokrócba szedték fel s úgy tették bele egy koporsóba s behozták a budai külvárosi temető

hullaházába, honnan ma el is temették. A szerencsétlenül járt ember 63 éves volt, feleségétől már tizenhét év óta különválva élt és családja, rokonai sem voltak.

— (Éjjeli látogatók.) Aniszfeld Jakab romonyai szatócsnál a napokban éjjeli látogatók jártak, kik a szatócsüzletnek az udvari ajtaját álkulcsal kinyitva a boltba mentek, s abból körülbelül tizenöt forint áru fűszert és élelmi szert loptak el. A tetteseket keresik.

— (Ellopott lószerszám.) Kuruc Máté, szentlászlói lakos istállójából a napokban eltűnt egy vadonat új lószerszám, melyet a gazda a legutóbbi pécsi vásár alkalmával vásárolt. A megindított nyomozás csakhamar kiderítette, hogy a lopást Ördög Imre, a káros egyik cseléde lopta el, ki a lopott lószerszámot aztán eladta. Az elcsipett legény a lopást beismerte, azonban hogy kinek adta el a lószerszámot, azt nem akarja megmondani. A tolvaj béreslegényt feljelentették a bíróságnál, az orgazda után pedig folytatják a nyomozást.

— (A szegény asszony története.) Egy öreg, körülbelül hatvan esztendőss asszony állított be ma délelőtt a járási főszolgabírói hivatalba s könyörgött, hogy segítsenek rajta s nyujtsanak módot arra, hogy valami állandó segélyben részesüljön. A szerencsétlen, jobb sorsra érdemes asszony elmondta, hogy léreje a hetvenes években dijnok volt a megyénél, akkor azonban véletlen örökösödés folytán egy kis vagyonhoz jutott, ott hagyva állását, elment gazdálkodni. Elemi csapások folytán néhány év alatt tönkre mentek s most az öreg asszony, ki már évek előtt özvegy lett, munkaképtelen lévén, könyörületes emberek jószívűségére van utalva. Maletinszky Pálnénak hívják a szegény asszonyt, ki most Kis-Kozáron tengeti életét. Valószínű, hogy enyhíteni fognak a nyomorán s kieszközölnék számára valami csekély segélydíjat.

— (Négyen egy ellen.) Ugyancsak bajba keveredett Tomics Péter, csehi lakos az asszonyok miatt. A szomszédasszonyainak „pick-jük” volt rája s mivel a két szomszédasszony egymásnak testvére is volt, hát csakhamar megegyeztek, hogy a szomszédot megverik. Virág Lina és Virág Örzse tehát, a két asszony, fellovalta az urát is, Markovics Lajost és Tomics Józsefet s baltával és vasvillával felfegyverkezve támadták meg a gyűlölt szomszédot s véresre szurkálták. A szomszéd most az ágyat nyomja, a négy harcias ellenféllel pedig a bíróság fog végezni.

— (A holnapi estély.) Az izraelita nőegyletnek holnap (szombaton) a Nemzeti Kaszinóban tartandó hangversenynyel egybekötött táncestélye igen fényesnek és látogatottnak ígérkezik. Nagy az érdeklődés a budapesti vendégek: Szomaházy István, Makai Emil és Vay Sándor gróf (D'Artagnan) felolvasásai iránt; valamint a helybeli szereplők: Mendl Ella, Engel Olga, Delli Lajos, Ruh Valéria, Ruh Ernő és dr. Tolnai Vilmosné előadásai iránt is. Takács Mihály műsorváltozás folytán akadályozva lévén, távirati értesítése szerint nem vehet részt az estélyen. Helyette Beregi Oszkár, a budapesti Nemzeti Színház tagja fog szavalni.

— **(Elcsipett tolvaj.)** Lapunk tegnapi estin számában megírtuk, hogy Balogh Márton ócsárdi béres a napokban gazdájától megszökött s magával vitte annak bundáját. A tolvaj bérest sikerült tegnap Ócsárd község határában elcsipni, a bundát azonban már eladta. Állítólag nem tudja kinek, mert a vásárt az utcán kötötte. Balogh Mártont átadták a bíróságnak.

— **(Kutyára ne bíz a hájat.)** Horváth Ede püspök-bogádi lakos, a napokban azzal bizta meg Reiter Sándor nevű cselédjét, hogy egy üszőborjut hajtson át Lencsik József p.-bogádi lakoshoz, ki azt tőle megvette. A legény el is indult a borjuval, de azóta nem tért vissza, sőt nem is hajtotta el a jószágot a vevőhöz. Valószínű, hogy másfelé vitte az üszőborjut, ahol jó áron tuladott rajta. A hűtlen cselédet most nyomozzák.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** A véletlen szerencse folytán egy megkezdett szerelmi dráma maradt befejezetlen a napokban Kákics községben. Menyhárdi Juliska egy odaváló jó módú gazda leánya a szülői távollétében öngyilkos szándékkal gyufaoldatot ivott. Mikor a szülők hazaértek, leányukat a földön fekvő találták. A szülők vallatására a leány elmondta, hogy mérget ivott, s így sikerült a beadott ellenszerek segítségével a jeányt megmenteni, ki öngyilkos szándékának okául szerelmi bánatát mondta, mert a szülők nem akarják ahhoz feleségül adni, akit szeret. S így nem lehetetlen, hogy a kezdődött szerelmi tragédiának — házasság lesz a vége.

— **(Garázdalkodó katona.)** A napokban a r.-petrei korcsmában néhány legény vidáman mulatott, midőn egy, a pécsi 44-ik gyalogezred egyenruhájába bujtatott katona lépett a korcsmába, ki csakhamar beledökölt a »civilék«-be. A legények sem voltak restek, serényen forgatva ökleiket, csakhamar harcképtelenné tették a garázda katonát s átadták a hatóság embereinek, kik aztán kisérték, hogy a katonai egyenruhába bujtatott legény sohasem volt katona. Lamprecht Imrének hívják s a petrei határban lakó gazdalkodónak a fia. Hogy honnan szerezte az egyenruhát, azt még eddig nem sikerült kipuhatolni.

— **(Asszonyok réme.)** Nehány nap óta Szigetvár asszonyait valóságos rémület fogta el egy bizonyos Rada nevű suhanc üzelmei folytán. Ugyanis a csavargó esti hadi szállását a »Barátok-utcájában« ebben a zsák sötét utcában verte fel és itt az erre járó hölgyekre rárohant, azokat megijesztette, nehányat megvert és egy kettőtől pénzt is követelt, amit meg is kapott. Ezt a manipulációját rendszeresen minden este üzte, míg tegnap este pórul nem járt, mert egy női ruhába öltözött egyén, kire hasonlólag rárohant, elfogta és most a hatóság börtönében elmékedhetik e legújabb hölgyrettegítő sportról.

— **(Fiu az apa ellen.)** Jankovits Gyula, m.-peterdi lakos egy örökösödési ügyből kifolyólag már huzamosabb idő óta hadi katonai áll. édesatyja, Jankovits Jánossal s most legutóbb az öreg azt a panaszt emelte a fia ellen, hogy az agyonveréssel fenyegeti, sőt a napokban — mint azt néhány tanu is vallja — a fiu megtámadta édesatyját s meg akarta fojtani. Az elvetemedett legényt letartóztatták s átadták a bíróságnak.

— **(A szerelmes hercegisasszony.)** A szerelmi regény nem ismeretlen az angol udvarban sem, hol ez idő szerint a walesi herceg ifjabbik leánya, Viktória hercegnő lobogtatja a szerelem zászlóját. A hercegnő számára ugyanis kiszemeltek egy rangjából fölegényt, György görög herceget és már régóta hirdetik, hogy a hercegnő e végből nem sokára Kopenhágába megy, hol a házasság tervét véglegesen meg fogják állapítani; ámde az utazás egyre késik, mert a hercegnő nem akar unokafivéréhez nőül menni. Viktória hercegnő egy londoni bankárba szerelmes, a ki előkelő családból származik ugyan, de mégis csak bankár. A királynő azonban ebbe nem akar belenyugodni és ezért Viktória hercegnőnoha már 30 éves, még tovább viseli a leányságot. Igaz azonban, hogy az ezen való bántódás nem igen látszik meg rajta. Vig kedélyű és nagyon eleven sports lady, a ki várja, míg végre mégis egyesülhet szíve választottjával.

— **(Az irgalmas-rend működése.)** Az irgalmas-rend pécsi betegápoló intézetének múlt évi betegforgalmáról szóló kimutatás most jelent meg. A rend pécsi kórházában az 1897-ik évről 20 beteg maradt vissza; a múlt évben felvételre 686 beteg, tehát az összes ápoltak száma 706 volt. Ezek közül a múlt év folyamán gyógyulva 580, javulva 56, gyógyulatlanul 16 bocsájtott el, meghalt 23, kik közül azonban 2 haldokolva vitetett a kórházba. A folyó évre ápolás alatt maradt 31 beteg. Az ápolási napok összege 10.164 volt; átlag egy beteg ápoltatott 14.33 ápolási napig; a halálozási százalék 3.25% volt. A meghaltak közül pécsi illetőségű 2 volt; 11 közülük munkakeresés végett jött Pécsre; 10 pedig gyógykezelés céljából. A 706 ápolott között vallásra nézve volt róm. kath. 570, baptista 1, evangélikus 35, református 53, görög. kath. 9, görög keleti 21 és izraelita 17. Magyar volt 610 ápolott s voltak ausztriai, bajor, bulgár, cseh, bosnyák, lengyel, morva, német, olasz, dalmát stb. nemzetséggű ápoltak is.

— **(Megcsipett tolvaj.)** Ziller Nándor, siklósi lakos azt vette észre egyik este, hogy a lakása előszobájában valaki járkal. Gyorsan kiment az előszobába és épen akkor csipete nyakon az ott zajt okozott embert, mikor az ajtón ki akart surranni, kabátja alatt rejtegetve három üveg bort, a mit egy szekrényből csent ki. A megcsipett tolvajt Cselok Antalnak hívják s most a bíróságtól várja méltó büntetését a lopásért.

— **(Tüzek.)** Dráva-Palkonyán kigyuladt Stepanek János szérűskertjében egy szalmakazal s mire oltására siettek volna, már le is égett. Ugyanilyen szalma-tűz volt Zagorác Mio és Zagorác Gyula kassádi lakosok közös szérűskertjében is, hol szintén egy kazal szalma égett le. Hogy a tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Elszabadult majom.)** Valami vörössipkás majomtáncoltató mutogatta a napokban művészetét Hirden. Természetes, hogy a fűtőlészóra táncoló majom nagyszámú bámulóra akadt, kik közül persze kerütek olyanok is, kik a kis majmot ingerelték. A francia tábornoki ruhába bujtatott majom az-

tán végre megunt a mulatságot, s egy hatalmas rántással kiszabadította magát gazdája kezéből s kereket oldott. A megszökött majmot üldözőbe vették ugyan, de elfogni nem sikerült. A megmajomtalánított talian most reménykedve várja azóta, hogy hátha megkerül még a dezertált francia tábornok!

— **(Pótartalékosok kiképzése.)** A katonák téli foglalkozása is nemsokára véget ér. Ugysem állott az egyébből, mint unalmas iskolázásokból, kisebb, apróbb s szobában vagy az udvaron végzett, százszor ismételt fegyverforgató gyakorlatokból. No meg a kissé élénkebb menetgyakorlatokból, de ez utóbbiak is csak egy havonta egyszer vagy kétszer kerültek elő. De most már ezek véget érnek s szabadabb, élénkebb lesz a mozgás. Az 1897. és 1898. évben besorozott s ez ideig még kiképzetlen pótartalékosok ugyanis folyó hó 15-én bevonulnak és a kiképzési idő megkezdődik.

— **(Ferdinánd fejedelem házasodik)** Brüsszeli udvari körökben már most, midőn alig mult el pár hete annak, hogy az ifju bolgár fejedelem örökre lehunyta szemeit, arról beszélnek, hogy Ferdinánd fejedelem újra házasodni készül. Arra emlékeznek ugyanis, hogy Ferdinánd Mária Lujza pármái hercegnővel való egybekelése előtt nagyon rokonszenvezett Klementina belga hercegnővel, Stefánia és Koburg Koháry Lujza legifjabb nővérével, a kit I. Lipót mindig csak »Ma pauvre Clementine«-nak szokott nevezni. II. Lipót kedvenc leánya ez időszerint a Rivierán időzik, a hol atyja a Beaulieu-villát vette meg neki. A Villa Beaulieu szomszédjai azt állítják, hogy a fiatal hercegnő, — Klementina 26 éves — halvány arcán a gyászos kifejezés a bolgár fejedelem halála óta eltűnt.

— **(Virágfürdő.)** A francia asszonyok megint divatba hoztak valamit, a mivel a szépséget, a test üdeségét lehet megtartani. Ez a valami a virágfürdő. Nem egészen új dolog ugyan, hiszen tudjuk, hogy a régi Róma gazdag asszonyai is ismerték a virágfürdőt, de lehet, hogy mégis sok utánczója fog akadni, mint mindennek, a mi Párisból jön. A francia asszonyok azt mondják, hogy a virágfürdő nemcsak illatosá teszi a bőrt, hanem az élő virág épen úgy megerősíti a testet, mint a pezsgőfürdő. Kétféle ilyen fürdő van. Az egyik, a száraz, nagyon egyszerű. A forró fürdőkádat megtöltik virággal és azután elég, ha egy óra hosszáig ebben a parfümös kádban marad az asszony. A másik módja a virágfürdőnek az, hogy sok kis virágcsomagot forró vízben megáztatnak és ebből a vízből készítik a fürdőt.

— **(Vakmerő támadás.)** Kroneg József, hirdi lakost, midőn a napokban kocsijával az országúton haladt, eddig ismeretlen tettesek megtámadták s kocsiját megállítva, arról egy zsák lisztet leemeltek. A vakmerő támadókat nyomozzák.

— **(Az éjjeli zene vége.)** Bicséren a napokban Horváth János odaváló legény, ki szerelmes volt az egyik falu-szépébe, valahonnan három szál muzsikus cigányt szerzett s azokkal éjjeli zenét adatott a babájának. Ez az éjjeli csendháborítás azonban nem lévén bejelentve, az éjjeli őr be akarta a zenét szüntetni, mire a pityókos legény neki ment s alaposan elverte. Az éjjeli zenének a bíróság előtt lesz folytatása, hol majd hatóság elleni erőszak miatt számoltatják a legényt.

— **(Succi jubileuma.)** Furcsa jubileum lesz közelebb Milanóban. Succi, a böjtölő nő ész fogja kopálásának a jubileumát ülni, még pedig egész stilszerűen: egy újabb kopálással. Ez lesz a századik ilyenmű vallalkozása. Ezuttal huszonöt napra szabta meg magának a böjtöt és ez időt a milanói cyclo-dromóban fogja tölteni, bezárva és szor-

gos felügyelet alatt. Hogy a jubileumból haszna is legyen, az éhező Succi-t egy ablakon keresztül bárki megtekintheti, ha a belépti díjat lefizeti, a miből azután Succi a jubileum végén igazi örömmünnetet fog csapni.

— **(A borraivaló.)** Ki ne emlékeznék a tavalyi borraivaló-vitára. Arról volt szó, hogy nem volna-e praktikusabb, ha a kávések és vendéglősök fix-fizetést adnának a pincéreknek és beszüntetnék a borraivaló szisztémát. Akkoriban a pincérek kivétel nélkül ellene voltak e tervnek. A napokban ismét eféle borraivaló vita támadt egy fővárosi vendéglőben. Egy asztaltársaság tagjai afölött vitakoztak, hogy tulajdonképpen mennyit is kereshetnek borraivalóban a pincérek. Nem tudtak megegyezésre jutni s a társaság két fiatal tagja elhatározta, hogy próbát tesz s így tudja meg a valót. Másnap csakugyan mind a ketten elszegődtek pincérnek egy jó forgalmu vendéglőbe. Senki-nek sem tűnt fel, hogy az ő frakkjuk jobb, mint a többi pincéré, hogy viszont ők ügyetlenebbek a többinél. Borraivalót csak úgy kaptak, mint a többien és este, amikor leszámolásra került a sor, az egyik 37 koronát, a másik 43 koronát tekinthetett aznap keresményének és mindezt borraivalókban szedték össze.

— **(A hivatali beteg.)** Beteg jelentett egy hivatalnok a torony alatt. Ez nem ritka szomorúság ebben a náthás időben. Azonban ez a szomorú beteg, aki összezsugorodva jelent meg a hivatalfőnök előtt, igen gyakran ki szokott dőlni a munkaasztal mellől egy-egy kis időre és mivel továbbá amugy igen erős testállásu egyéniség: a hivatalfőnök

ur szigoruan követeli mindenkor a hatósági orvosi bizonyítványt.

— Hol van az orvosi bizonyítvány? — kérdi most is a »betegtől«.

— Még nem kaptam, kérem, de beteg vagyok kérem, itt már a recept is, amit az orvos ur irt.

A főnök átveszi a receptet, megnézi és gyanakvó pillantással méri végig a »beteg«-et.

— Hiszen ezt a receptet a doktor nem most irta.

— Tegnap, kérem.

— Tegnap? És maga még nem csináltatta meg az orvosságot.

Most már csakugyan beteg szint kapott a hivatalnok és bizonykodott, hogy épen most akarta vinni a patikába.

A főnök, aki jó eminens volt valaha a diáknyelvből, még közelebről tanulmányozza most már a gyanus receptet és leleplezi végre egészen:

— Hiszen ez poloska-irtó szer.

Aztán jött a főnöki medecina. A vége az, hogy a beteg hagyjon békét az ártatlan poloskáknak és menjen vissza azonnal a munkaasztalához.

— **(A báttaszék - bajai hid)** ügyében az érdekeltek husz tagu küldöttsége szombaton fog tisztelegni Széll kálmán miniszterelnöknel, valamint Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszternél. E vasutépítési munkálatok előkészítésével a kereskedelmi miniszter Barthos Andor miniszteri osztálytanácsost bizta meg, ki a jövő héten utazik Báttaszékre, hogy a szükséges tanulmányokat men- tegye.

— **(Hajójáratok a Dunán.)** A Magyar folyam és részvénytársaság közli, hogy

a helyi hajójáratokat Vukovár és Ujvidék között e hó 2-án, Baja és Apatin között pedig e hó 4-én a mult évben is fennállott menetrend szerint Vukovárról, illetve Apatinból megindítja.

— **(Pályázat erdősitési jutalmakra.)** Az országos erdőszalapból a magasabb hegységek fennsíkainak, tetőinek és gerinceinek s közgazdasági érdekekből erdőszileg művelendő területének befásításáért a földmivelésügyi miniszter a folyó évre hat nagy jutalmat és tizenkét elismerő jutalmat tűzött ki. A pályadíjakat azokat az erdősitéseket fogják jutalmazni, melyek legszebben vannak befásítva.

— **(Bőjti mulatság.)** Szabó Sándor, a »Petőfi«-vendéglő tulajdonosa, folyó hó 4-én holnap (szombaton) a »Petőfi«-hez címzett vendéglőben (Malom-utca 15.) nagy hering-lakomát rendez. A zenét Korodi Károly zenekara szolgáltatja. Kezdeté esti 8 órakor.

— **(Husvéti ünnepély.)** A pécsi cipész-, timár- és bőrkészítő-segédék szakegylete saját alapja javára április hó 3-án (husvét vasárnapján) a Scholz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben nemzetközi világpostával és konfetti-dobálással egybekötött husvéti ünnepélyt rendez. Belépti-díj előre váltva 30 kr., A pénztárnál 40 kr. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Jakab Imre vendéglős (sörház), Petrovics Dezső fodrász-nál, Novák János vendéglős-nél, Timár József cipész-nél (országut 85. szám) és az összes bizalmi férfiaknál. A zenét Korodi Ferenc zene-

E pillanatban egyike a durva hajósoknak fölugrott egy kiálló sziklacsúcsra és harsány hangon kiáltotta:

— Tudjátok-e, hogy ki ölte meg Johnt? Azok a kutyák ott fent az állomáson, kik most a markukba nevetnek, hogy mily ügyesen kifogtak rajtunk. Ők hívták ide az ágyunaszádot! Büntetlenül akarjátok hagyni a gyilkosságot?

— Nem! nem! — kiáltotta egy tucat hang!

— Mire vártok még? Mitől féltetek? — folytatta a hajós. Barátaitok halva vannak, feleségeiteknek nincs kenyere, a »Gyik« egész legénységével elveszett. Az én atyám is a halottak között van. Helyettem ment a »Gyik« fedélzetére, hogy az ut fáradalmait kipihenhessem. Addig várjunk, míg az ágyunaszád a partra küldi legénységét és megfoszt bennünket a boszuállás lehetőségétől?

— Az állomásra! Az állomásra! — kiáltozták a hajósok. Boszuljuk meg barátainkat! A Zeke Kons vezessen bennünket! — s mindannyian várakozásteljesen tekintettek az öreg Konksra, ki mozdulatlan maradt a hajósok féktelen kitérései között. Végre ő is megszólalt:

— Megbolondultatok? Nem látjátok ott szemben az állomással az ágyunaszádot? Boszuljátok meg magatokat olyankor, midőn nem fenyeget veszély, de az ilyen ostobasághoz nem adom beleegyezésemet soha!

Zeke higgadt szavai kissé lecsillapították a felzúgott kedélyeket.

— Zekének igaza van, mondta egy idősebb hajós.

— Ne hallgassatok az öregre! — kiáltották többen — nekünk boszu kell, véres boszu! Menjünk az állomáshoz!

— Nem fogtok menni! — kiáltotta Zeke oly har-

némi reményt öntöttek a már kétségbeesett Rafflesbe, midőn óriási dörgéssel egy ágyugolyó furódott a »Gyik« fedélzetébe.

A »Mosquito« kapitánya kétségtelenül észrevette a csempészhajó tervét és igyekezett azt meghiusítani.

Ismét hallatszott a golyó sivitó hangja, de a magas hullámvetés miatt lehetetlenné vált az ágyunaszádnak a biztos célzás.

Lélekzetüket visszafojtva, halotthalvány arcokkal lesték a hajósok a fejleményeket, még a viharedzett Giles kapitány arcán is meglátszottak a kiállott félelem nyomai.

Néhány percig mély, nyomasztó csend honolt a »Gyik« fedélzetén, melyet óriási zaj és rémült kiáltás váltott fel. A »Mosquito« ujra lőtt és szétzúzta a csempészhajó fedélzetét. Az első árboc eldőlt, majd recsegve a tengerbe zuhant, míg az ágyunaszádról hangos »Hurráh!« kiáltás hallatszott át az üldözőtekhez.

Vitorlák nélkül, tátongó lékkel himbálódzott ide-oda a »Gyik« a hullámokon, melyek mind közelebb-közelebb sodorták a csempészhajót a Kitty Hawki szirtekhez.

Giles kapitány látva a közelgő veszélyt, vérben forgó szemekkel rohant a kormányos helyére s emberfölötti erővel ragadta meg a kormányrudat, de a »Gyik« már nem engedelmeskedett a kormányoknak, hanem az óriási nyomástól oldalra fordult, úgy, hogy a habok végig-végig nyaldosták a fedélzetet.

A következő pillanatban már óriási erővel egy kiálló szirtbe vágódott, a hajó fémmel páncélozott feneke s néhány lökés után megfeneklett.

A »Gyik« orra az összeütközés folytán magasra ki-

kara szolgáltatja. Felülfizetések köszönettel vétetnek. Azon hölgy, a ki a legtöbb levelezőlapot eladja, úgyszintén az is, a ki a legtöbb levelezőlapot kapja, egy-egy értékes jutalomtárgyban részesül. — Érdekes jutalomtárgyban részesül továbbá az a férfi is, a ki legtöbb levelezőlapot kap.

— (A „Lukács-féle gyorsnyereményjegyzék”) a m. kir. szab. Osztálysorsjáték főnnállása óta fényesen bevált. Ezen gyorsnyereményjegyzék az osztálysorsjáték huzási napjain közvetlenül a huzás befejezése után megjelenik és a megejtett huzás eredményét teljes pontossággal közli. Az elárusítók részére ezen gyorsnyereményjegyzék nélkülözhetlen, sőt azért is előnyös, mert a fővárosban ez még az nap küldöncök által házhoz hordva, vidékre pedig a legközelebb induló vonatokkal elszállítva lesz. Ezen gyorsnyereményjegyzék előfizetési díja akár Budapesten házhoz hordva, akár vidékre küldve egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr.

Ezen gyorsnyereményjegyzék kiadója, Lukács Vilmos úr Budapest (V. Fürdő-u. 10.), az Osztálysorsjáték főhuzásainak tartama alatt „Távirati irodát” is tart fenn, mely a vidéki elárusítók részére mellözhetlen és épen ezért majdnem mindnyájan az eddigi főhuzásoknál ezt igénybe is vették. A távirati iroda résztvevői a gyűjtődéjükben levő számokra kihuzott nyereményekről a huzás után azonnal távirati értesítést kapnak, a távirati iroda alacsony előfizetési díja mellett tehát mindegyik elárusítónak ajánlatos, ha ezen kiválóan célszerű intézményt igénybe veszi.

Művészet, irodalom.

○ **Diákkisasszonyok.** A tegnapi operett-premierről meglehetősen nagy csalóddással távozott a közönség. Várt egy szellemes francia operettet s kapott egy meglehetősen sikamlós szövegű s nagyon ismert motívumokból összetákolt zenéjű silányságot, mely tán hivatva van túlpikánsságánál fogva mintegy előkészíteni a közönséget a „Tekenősbéka” előadására, vagy — ami nem valószínűtlen — azért íródott, hogy reklamul szolgáljon Van Houten kakao-gyáros cégnek.

Akárhogy áll is a dolog, rövid életű operettel van dolgunk és alig hisszük, hogy a harmadik előadásra publikumot tudjon vele hódítani a direktor.

Az előadás egyike volt a leggyöngébbeknek, de nem is csoda, mert oly rövid idő alatt nem lehet operettet betanítani, mint ezt a maival cselekedték. Oda sok tanulás és sok próba kell, hogy ilyen — magában véve gyenge dongáju operett — legalább 4–5 előadáson közönséget vonzzon.

Igy bizony eltalálta Andorffy a közönség gondolatát, mikor a negyedik felvonásban azt mondja:

„Jeszusom, fél tizenegy és még egy levél!”

A darab meséje is ismert motívumból áll.

Egy leány-gimnáziumban van a többek közt Margaritte (Szekula Sárka) és Daisy (Órley Flóra) angol leány, kik közül Margaritte férjhez megy, de 7 órai házasság után visszaszökik a gimnáziumba, mert nem férjé, hanem Lucien (Hunyady József) huszárkapitányt szereti és az viszont őt. Lucien bemászik a kertfalra és szerelmet vall Margaritteknek, ki egy amulettet ad neki, hogy arról rá emlékezzen addig is, míg a férjétől elvál és az övé lehet.

Georges (Erdélyi Miklós) huszárbadnagy szintén bemászik a pajtásával s ő meg beleszeret Daisy-be.

Távozásuk után tudja meg Margaritte, hogy az elajándékozott amulett családi kincs, melylyel ő hercegi származását igazolván, milliókat érő örökséghez jut, miért is Daisyvel kertészruhába öltözködve Pelopidas (Andorffy) iskolaszolga segítségével megszöknek, sőt őt is magukkal viszik.

A huszárokat megtalálják a saint-cyri csapszékben, hol Griffand (Perényi) a fogadós és neje Antoinette (B. Csik Irén) „méri a bort és a szerelmet”. Itt mulatság közben úgy berug Lucien, hogy elhagyja kabátját s Antoinette veszi magára, kitől Margaritte visszakeri az amulettet. De ekkor sül ki, hogy Antoinettenek is van hasonló amulettje s így unokatestvérek, tehát ketten vannak a nagy örökséghez.

El is utaznak az örökség föl vételére, bár Cossu báró muzeum őr (Bognár János) és Panpon titkára (H. Kőrösi Juci) mindenképp megakadályozni akarják őket ebben, mert ismerik a végrendeletet, mely szerint, ha örökösök nem jelentkeznek, az egész vagyon a városé lesz és annak kezelése a muzeum őrére lesz bízva. De tervük nem sikerül és a végrendeletet fölolvassa Calico jegyző (Bérci Gyula), mely szerint a végrendelet annak az amulettes utódnak hagyja vagyonát, kit a végrendelet föl bontása napján a városba érkező első idegen a szebbiknek tart s hogy a szépségüket minél jobban megbírálhassa, lehetőleg kevés ruhában, lehetőleg Junó istennő kosztümjében kell őket megvizsgálnia.

A végrendelet ezen rendelkezésének eleget teendő, Antoinette és az idegen, ki nem más, mint Van Houten Makao költő (Delli Lajos), a mellékszobába vonul a vizsgálat meg-

emelkedett a vízből, míg a másik percben már a hullámokkal alámosva felborult.

— Ez a Kathe átka — kiáltotta Raffles élesen.

Még néhány pillanatig küzdöttek a hajósok a veszély ellen, amennyiben óriási erővel kapaszkodtak meg a középső árboc kötelébe, mely azonban épen ennek következtében eltört s a hajó személyzete a háborgó hullámok közé esett . . . .

A víz még egynehányszor végigömlött a hajóroncsokon, míg végül azok megtelve, a csempészhajó elsüllyedt a tenger feneketlen mélyébe.

Frank és Maggy szorosán átölelve egymást, szemlélték a tengeren folyó lélekrázó drámát. A fiatal hadnagy remegő ajakkal sugta a leányka fülébe, hogy ő nem oka a katasztrófának s hogy neki sejtelve sem volt arról, hogy a „Mosquito” a „Gyikkal” össze fog találkozni, csupán Bill megismételt merénylete folytán kötelességszerűen értesítette erről fölötte hatóságát és a szomszéd állomásnál tartózkodó ágyunaszádot.

De Maggy látszólag nem figyelt Frank szavaira, hanem feszült figyelemmel leste a tengeren történőket.

Midőn a „Gyik” a szirtekhez ütődött s felborult, Maggy kiszakította magát Frank karjai közül s futott a falu felé.

Lent a faluban óriási fejtelenség uralkodott. A viharezett hajósok, kik bűnös haszonlesésből nem egy hajót csaltak a szirtekhez, melynek alásülyedését és elpusztulását hidegvérűen, szinte örömmel nézték végig, most, midőn bűntársaik élete forgott kockán, mintegy megkövesedve, reszketve a félelemtől, várták az elkerülhetetlen szerencsétlenséget.

Abban a percben, midőn a csempészhajó felborult s a hajó személyzete a tengerbe bukott, általános lett a zűr-zavar.

Az asszonyok hajukat tépve kiáltoztak, a gyermekek megriasztva sikitottak s a férfiak hangos káromkodásába bömbölve vegyült bele a hullámok zaja.

A hullámokkal küzdőknek segélyt nyújtani lehetetlen volt, mert a beállott dagály miatt minden a tengerre bocsájtott bárka a „Gyik” sorsára jutott volna. S így a tehetetlenség — melylyel végig kellett nézniök társaik pusztulását — csak növelte a kétségbeesést és gyűlöletet.

Csupán Zeke Konks nem vesztette el lélekjelenlétét. Keresztbe font karokkal állt egy kiálló sziklacsúcson s arcának egy vonása sem rándult meg a vérfagyasztó látvány szemlélésekor. Hiszen számtalan ily szerencsétlenségeknek volt ő szemtanuja — okozója s az, hogy most társai pusztultak el a háborgó hullámok között, nem volt reá nagyobb hatással.

Ekkor érkezett oda Maggy, ki minden bevezetés nélkül kérdezte:

— Nagybácsi! Tengeri rablók vagytok ti, hogy az állomásbelieknek jogában van veletek ily kegyetlenül elbánni?

Az öreg meglepetve tekintett végig a leánykán, de válaszolni már nem volt ideje, mert épen egy holttestet húztak partra a hajósok, melynek láttára a tömeg vad ordításban tört ki és átkokat szórt az állomásbeliek fejére. Az első holttest, melyet a tenger partra vetett, Raffles John hullája volt.

Maggy halk sikolylyal borult atyja élettelen tetemére, míg a hajósok meghatva állták körül a leánykát.

ejtésére. Ez alatt Margáritte elszökik Lucien-nel s mikor Van Houten őt is meg akarja vizsgálni, helyette a muzeum ör feleségét találja, ki a kastélyban légyottokat szokott adni a férje titkárának. Az asszony pofonnal fogadja Van Houtent, ki boszúból, nem tudván a nő cserét, Antoinette-nek itéli a szépség pálmáját s így a vagyont.

Mire át akarja venni a milliókat, külső, hogy nem őtet illeti az, hanem Margáritte-t, mert a végrendelet csak próbakő volt s a vagyont azt illeti, ki a megvizsgálásnak ellen-szegült.

Igy egymásé lesznek Lucien és Margáritte, kit időközben elválaszt a törvényszék az első férjétől; továbbá Georges és Daisy. A saint-cyri huszároknak pedig megmarad továbbra is Antoinette.

Ezzel végződik a darab, mely telve van pikantériával, sőt sok helyen trivilitással.

A szereplők közül legjobban megálta helyét Szekula Sárka, Örley Flóra, B. Csik Irén, Benkő Jolán. Andorffy rögtönzése volt még a legmulattatóbbak az operettben. Jók voltak még Delli, Bognár, Bérci Gyula. Örley Flórának a második felvonás alatt egy viráglantot nyújtottak föl a zenekarból, különben pedig meglehetősen hidegen maradt a közönség, ami eléggé mutatta a darab és előadók iránti közönyt.

Közönség meglehetősen volt, a páholy-közönség nagy része azonban otthon maradt.

Az előadás vége $\frac{3}{4}$ 11-kor volt. (T—zs.)

○ **Becksiék árvája.** Vasárnap este lesz a pécsi nemzeti színházban Hegyi Jenő és Virág Jenő háromfelvonásos népszínműve, a Becksiék árvája, melyre szintársulatunk tagjai már huzamosabb idő óta készültek. A főbb szerepeket Szekula Sárka, Angyal Ilka, Peterdy Sandor, Hunyady József és Perényi József játsszák.

Közgazdaság.

Amerikai sima vesszők ültetése.

(Két cikk.)

II.

Az elültetett sima vesszőnek megeredése ott kezdődik, a midőn a földbe dugott rügyek körül callus képződik s ebből gyökerek fakadnak. Azon gyökereket, a melyek a földbe került vesszőrész legfelsőbb rügyéből fakadnak, rendszeren harmatgyökereknek szoktuk nevezni. Ezen gyökereknek azonban csak nagyon kevés hasznuk s lényegtelen jelentőségük van s így jelenlétük sem valami igen kívánatos. Sőt ennél még tovább is mehetünk s határozottan ki is mondhatjuk, hogy mivel ezen gyökerek a tövet csak nagyon hiányosan táplálják s nem egy esetben a szükségesebb többi gyökerek rovására élődnek — mint felesleges és káros részeket, minden alkalomadtán bátran és minden további megfontolás nélkül eltávolíthatjuk.

Ezeknél már sokkal fontosabbak az ugynevezett oldalgyökerek, melyek a vesszőrész közepe táján szoktak mutatkozni s rendszeren finom vékony gyökrostokban végződnek. Ezek már rendes tápláló szervei a szőlőnek s így méltán nevezhetjük őket tápfelszívó gyökereknek is. Ezek érdekében a szőlőgazda akkor tehet hasznos szolgálatot, ha a talajt mélyen megmunkálva porhanyó állapotban tartja s így ezen gyökerek fejlődését könnyűvé és akadálytalanná teszi.

A legszivesebben látott gyökerek azonban mindenkor a talpgyökerek maradnak. Ezek a mellett, hogy a tőkét a talaj alsó rétegeiből táplálják, még szilárd alapot is biztosítanak részére. Rendszeren a legalsó rügyből szoktak fakadni, erőteljesen fejlődnek s messze elágoznak a földben.

Már most, hogy az elültetett sima vesszőn ezen háromféle gyökérszétből melyik

emelkedjék tulsulyra, azt a vesszőnek megfelelő előkészítése által — mintegy szabályozni — legtöbbször tehetségünkben áll. Követünk kell tehát azon természeti utasítást, melyet hosszú és beható kísérletezés kezünkbe adott.

Számos kísérletek minden kétségen kívül tették, hogy az ültetendő vessző alsó részének mikénti megmetszése határozott befolyással bír a különböző fejlesztésére. Ettől függ tehát, hogy az említett háromféle gyökerek melyikét szándékozunk előmozdítani.

A mint alkalmam van évenként a gyakorlatban is meggyőződhetni, a legrosszabb eljárás van legszélesebb körben elterjedve. Vagyis az ültetendő vessző a legalsó büttyök (rügy) alatt több centiméternyire — tehát csaposan — lesz az ollóval vízszintesen elvágva.

Jeles szőlészünk Vetter K. Pál több idevágó s összehasonlító kísérletei után, határozottan meggyőződött arról, hogy ezen eljárás mellett az új fiatal tőke rengeteg sok harmatgyökert kap, míg az oldal gyökérből alig fakad néhány vézna és silány szálaeska. A talpgyökérnek meg rendszeren még csak hire hamva sem mutatkozik.

Már sokkal jobb eredményt talált kísérletező akkor, a midőn az ültetendő vesszőt közvetlen az alsó büttyöknél vágta vízirányosan el. Ez esetben már a harmatgyökerek lényegesen kevesebb és gyengébbek voltak s inkább az oldalgyökerek gazdagabb és dusabb megjelenése tünt fel. A talpgyökerek azonban még ekkor is sok kívánni valót hagytak hátra.

Legszébb és legmegfelelőbb siker követte azon eljárást, a midőn az ugynevezett diafragma (rügy-gyűrű) olyképp lett rézsut átvágva, hogy azért maga a rügy a vesszőn megmaradt. Az ilyképp előkészített vesszőkön alig találunk harmatgyökereket s a mi itt ott mutatkozik is, oly gyenge és vézna, hogy nem igen kell tartanunk attól, hogy ezek a többi gyökerek hátrányára működhetnének. Hanem aztán annál gazdagabbak az oldal, különösen pedig a talpgyökerek. Innét magyarázható meg egyuttal azon jelenség is, hogy az enemű eljárás után a fakadás erőteljesebb, a fejlődés gazdagabb, szóval a tenyészet szembeszökő eredményeket nyújt élénk.

Igaz, hogy mindezt leírta maga a kísérletező Die Kultur der amerikanischen Reben című munkájában is; e sorok írójának nincs is egyéb hozzá tenni valója, minthogy ezen a nyomon ő is próbákat tett, vagyis inkább gyakorlatilag alkalmazta s a tapasztalt szép siker minden tekintetben kielégítő volt. Így tehát bátran és bárkinek is mindenkor a legjobban lehet ajánlani.

Már most még egy oly dolgról kívánok megemlékezni, mely sokak előtt csak üres parádé-nak tetszik, egy elharapódzott divatos szokás, a melynek semminemű gyakorlati értékét tulajdonítani nem akarnak. Ez a hajtó szemnek homokkal való befedése, vagy mint nevezni szokták: felcsirkázása. Pedig ez nemcsak hogy nem felesleges, de határozottan hasznos munka; mert először is a rügy elzáratik a levegővel való közvetlen érintkezéstől s így nincs eset reá, hogy a tartalék-anyagból fakadó zsenge hajtás az elszáradás veszélyének kitéve legyen. De másrészt meg a világosság elzárása által a meggyökeresedés is hatalmasan előmozdítatik, mint ezt például a cserépből hajtattott jácinthagymáknál is már régóta tapasztalhattuk. Csak aztán arra kell ügyelettel lennünk, hogy midőn a hajtás a csirkából kibúvik és feltételeznünk lehet, hogy a képződött gyökerek működésüket megkezdették, fokozatos kitakarás által szoktassuk a levegő és világossághoz, hogy így a betakart rész is lassankint megerősödhessék.

Az újabb szőlőkultúra végül minden gazdának elengedhetlen kötelességévé teszi meg nem feledkezni azon körülményről, hogy az ültetett alanytőkéknek az ojtási műveleten át-

esniök kell. Mivel pedig az ojtási helynek nem a földszíne alatt, hanem annak közvetlen fölületén szabad csak történnie, már az ültetésnél gondoskodni kell, hogy megfelelő gyöknyak hagyassék, a mely az ojtást a föld színe fölött lehetővé teszi; ez okból a felcsirkázásnak is legtöbbször 20—30 cm. magasan kell történnie.

Az ültetésnél eleddig követett egyéb eljárások, mint a beiszapolás, a földnek a vesszőhöz való nyomása sat. ezentulra is érvényben maradnak.

Baranya-Szabolcs.

Liebbald Béni.

Törvénykezés.

§ **Verekedő család.** Nehány orvosi látélet s egy csomó rokka gyanánt pergő nyelvű asszony, kiket folytonosan rendre kellett utasítani, ezek képezték azt a keretet, melyben a pécsi kir. törvényszék előtt özv. Hajdu Józsefné, Hajdu József, Hajdu Ferenc, Tóth Katalin és Markó Katalin n.-peterdi lakosoknak egymás ellen indított perét tárgyalták. Ugy történt a dolog, hogy özv. Hajdu Józsefné, Hajdu József és neje Tóth Katalin, Hajdu Ferenc és neje Markó Katalin — abból kifolyólag, hogy özv. Hajdu Józsefné azzal vádolta Hajdu Ferencét, miszerint az a tyukja alól a tojasokat kilopta — egymással összeveszték és baltával, seprővel s nyújtófával megtámadva egymást, összeverekedtek s 1897. évi március 7-én olyan csatározást vittek véghez, hogy a szomszédok mind összeszaladtak az utcán. Mikor aztán vége lett a verekedésnek, orvoshoz futottak s sérüléseikről látéletet vették föl, melyeknek alapján panaszt emeltek egymás ellen a bíróságnál. Miután panaszosok azonban nem tudták igazolni, hogy ki, kitől kapta a sérülést, a törvényszék csupán Hajdu Ferencet ítélte el a saját beismerése alapján, a Hajdu Józsefen elkövetett könnyű testi sértésért 15 forint fő és 10 firt mellék-büntetésre. Vádlott és terhére a kir. ügyész felebbezték.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén letárgyalta az indemnítást. Kossuth Ferenc, Barabás Béla és Rakovszky István az indemnity ellen beszéltek s azután az indemnityt megszavazták.

A részletes tárgyalásnál Lukács László pénzügyminiszternek azt a módosítását, hogy késedelmi kamatok számíttassanak, a többség elfogadta.

— **A pápa állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pápa az éjjelt jól töltötte. Sebe heged.

Szerkesztői üzenet.

Szigetvárra. B. levelüknek hogy eleget tegyünk, helyreigazítjuk tudósítónk ama cimbéli tévedését, hogy egyesületüket kereskedősegek egyletének címezte, Kereskedőifjak egylete cím helyett. Különben a tévedés a cimbem mindig kisebb baj, mint tévedés a lényegben. Biztosítjuk, hogy szándékosság nem volt a dologban.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. március 3. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 63.7 mm.

Hőmérsék = 9.5 °C

- > maximuma: 4.9 °C

- > minimuma: 4.7 °C

Párányomás: 53.0 mm.

Relatív nedvesség:

Felhőzet: 12.

Szélirány s erő: N. W. 4.

Csapadék 24 órai: 0.7

Derült, szeles, száraz.

Dr. Czifra.

Nyilt-tér.

Esetleges félreértések kikerülése végett van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy máától kezdve

Sport-söreim kimérése

a Nádor-szálloda sörcsarnokában, —

Skrobai Istvánnál megszünt.

Söreimet a belvárosban csakis a **Nemzeti Casino** sörcsarnokában, — továbbá a **Magyar Király** szállodában **Zsilinszky Lajos** urnál fogják a legkitünőbb minőségben kiszolgálni.

Pécsett, 1899. március 1-én.

Uj sörgyár.

Laptulajdonos **SAUTTER GUSZTÁV** Felelős szerkesztő **PLEININGER FERENC**
TAJZS JÓZSEF
 kiadó.

HIRDETÉSEK.

Fűrészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
 fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
 házhoz szállítva,
 valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsett, Szigeti-országut 33. sz.

☛ **Telefon szám 88.** ☚

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-
hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa ducok jutányos árban.**Sömör-betegséget:**

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (flechten) s az e bajjal együtt járó, kiállhatatlan „bőrviszketegyet“ jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak. A „Dr. Hebra sömörirtó“-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. Ára 6 frt o. é., vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is) utánvéttel 50 krral több. Kapható: St. Marien-Droguerie, Danzig. (Deutschland.)

**Palackbor-
elárusítás.**

Van szerencsém a tisztelt közönség szíves tudomására adni, hogy az **általánosan ismert kitünő minőségű, saját termelésű boraimnak palackonként való elárusítását** f. é. március 1-től megkezdtem lakásomon,

Kert-utca 8. szám alatt.

Tisztelettel

CSERTA ANTAL

bortermelő.

Mindenütt dicsérik a híres

MACHLEID-féle**keoskeméti
arckenőcsöt,**

mely rövid használat után minden szeplőt, májfoltot, himlőhelyet, pörse-
néseket és egyéb kellemetlen kitételeket bizto-
san elmulaszt. Az arc
szép, fiatal, kellemes.
Ide színt nyer tőle, a
napbarnítástól meg-
óvja. Kitünő hatása már
néhány nap múlva ész-
lelhető, egyszeri próba
is elegendő, hogy ezt bárki
örökre megkedvelje. Ha-
tása a keoskeméti növény-
szappannal oly meglepő
és elismert, milyet e téren
szépitő-szer még el nem
ért és fölül nem mult.
Egyik jó tulajdonsága,
hogy ártalmas utóhatása
sohasem lesz. Egy tégely
ára használati utasítással
50 kr. — Egy darab keoskeméti növény-szappan 32 kr.

Hajnal-szesz.

Biztosan meggyógyít minden fájdalmat, így **köszvény,**
reuma, **osontfájdalmak, fejfájás, migrén, fogfájás, fül-
fájás és hátfájás** ellen a legbiztosabban ható gyógyszer.
Még alig volt eset reá, hogy számos, sikertelenül használt
szerek után a hajnal-szesznek enyhítő hatása ne lett volna.
Sok ezer elnyomorodott beteg köszöni már ezen szernek
teljes gyógyulását. Egy üveg ára használati utasítással 50 kr.
Kapható:

Farkas Ignác

„Mátyás király“ című gyógyszer-tárában **Keoskeméti**
és minden nagyobb vidéki gyógyszer-tárakban.

Főraktár **Török József** gyógyszer-tára Budapest.**KATHREINER-FÉLE**
Kneipp
maláta kávé.*Nagymama nekem is!*

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-,
szív- és gyomor-bajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva.
Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.